

דברי הכפר

ויאמר ה' אל אברם:
לך-לך מארצך, וממולדתך
ומבית אביך, אל הארץ אשר אראך,

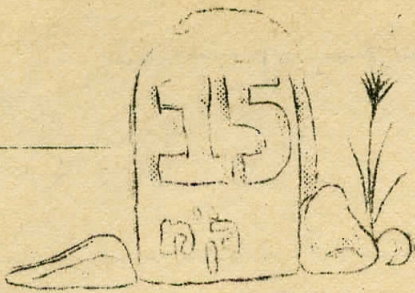
ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה
שםך והיה ברכה.

ואברכה מברך ומקללך אאר
ונברכו בך כל משפחת האדמה.

בראשית יב' פסוקים א' - ג'

29 באוקטובר 1982
יב' בחשוון תשמ"ג
מס' 790
כפר הנושא

צווייטער דערק

* יש שמועות טעה"ל הכריז על כוננות גבוהה לקראת מבצע קליטה ושפשוף הסר הקדים.
ואין פלא כי תראו מי מתגלים במשך השבועיים הבאים:
נדב סלע, יעקב קולט, אורן פרלסון, שאול איסטון, מיקי גנסלב, יניב גליק, יריב פרימוט, ארז אפרוט ואורלי ארנולד.
לכל הח ב'ה - שמרו על המורל- ועל הבריאות.

* לצורכי "רכש" עבור הצאן יצאו בשבוע שעבר ג'רמי ומיכה לגרמניה - הראשון לשלושה שבועות והשני לשבוע.

* לטומי בפוריה, לגדי בצפת למרגרוט גרינברג שמחלימה בבית שתהיו בריאים ושובו לשגרת היום יום.

* ביום ב' שעבר ארחנו קבוצת אנשים חמודים מן המגבית בארה"ב. הם היו כלם מבופלו ועברו את המסלול הקבוע אצלנו סיר קצר בקיבוץ, ארוחת ארבע אצל משפחות, בלגן עצום בארוחת ערב בח"א (שהם נהנו ממנו מאד וצלמו מכל הזוויות במצלמות וידאו) ושיחת סיכום במועדון, כל הכבוד לחברים שלנו, שיודעים כל פעם מחדש להויר ארוע כזה להוריה - גם לנו וגם לאורחים.

* בית הספר לאומנויות בתל חי מפתיע אותנו כל שנה מחדש בפתחת קורסים שונים ומשונים.
השנה התווסף לחוגי העלאכה האמנותית קורס לעשיית תחרה - "Tatting" בלעז - זכו להתקבל מבין חברות כפר הנשיא גוסטי רגילה, אצל גוסטי זה מן המשך של מסורת כי היא זוכרת שבתא עסקה במלאכה זו בעבר.
אז בהצלחה ובילוי נעים.

* ברוכים החוזרים מחופשה באירופה לדוט וסימון. מקווים לשמוע הדים מן הטיול בהזדמנות.

* לא- לא טעיתם, יוני בן-חיים נכחה שוב בשבילי המשק. קפץ לרגל עסקים לביקור של 10 יום. ברוך הבא.

* יחסי השכנות הולכים ומתהדקים בצורה משמעותית בנינו לבין אילת השחר - כאשר חנן מבית ווטרמן לוקח לאישה את הגר מבית ישראלי. החופה תתקיים בתל אביב ביום ג' הקרוב - ויש תוכנית לערוך ערב חברתי לכבוד הזוג הצעיר ימים ספורים אחרי זה.

מזל טוב וכל טוב

לחנן והגר

ולכל בני משפחת ווטרמן
איחולים לבביים לרגל הנישואין
מכל בית כפר הנשיא.

לדליה ורוי - ההורים המאושרים
לכוכבה ויוסף - סבתא וסבא
המאושרים
לגב' ומר רזניק - סבתא וסבא
רבתי הצעירים
לכל בני המשפחה הענפה
ואחרון, אחרון חביב - לכיתת
הירדן,
מזל טוב
להולדת הבן שני.

אחרית הצלצול

2.

בזמן האחרון חל שינוי במצג האויר וביחד עם זה, חלו גם שינויים

בבית החינוך.

לבוש החבר'ה, לחשל - תלבושת אחידה החורפת מופיעה עכשיו - ג'ינס, חולצת טריקו ופה ושם, אפילו חולצת פלנל משובצת. יש כמה גברים הלוכשים קצרים אבל בשעות המוקדמות של הבוקר קריר בכפר בלוס - יותר מפה - כפי שכל עובדי ענף ההוללה יודעים.

חבל - יש פחות לקרוא על החולצות משובצות. כל חזה של בן או בת - היה מהורה מן שער : נגלית בהבנת הנקרא: SOFT SHOULDERS, Kiss Me Quick Don't need no education וכדומה.

גם הנוף מן החלון משתנה, כמו שכל תלמיד יגיד לך.

עננים מתחילים לשבת על ראשו של החרמון והצבעים בחוץ משתנים מרגע לרגע.

רואים את אחרוני קוטפי הכותנה ותתפלאו לדעת כמה מומחים לחקלאות יש בחדרי הכיתות שלנו. לכל אחד יש דעה שלו על שיטות קטיף, חרישה, רוטינג, מילה נהדרת, לא? אך תשאל מהו התרגום של המילה "שורש" באנגלית ולא יודעים.

עוד תופעה מענינת מבעד לחלון היא להקת השקנאים הדואים על כיוס

של אוויר והופכים מצפורים לפנדינים בשמים.

לפני פנינו רואים את העשן של... כפר גלעדי עולה בעצלתיו עובר את ק"ש מזהם אותה טוב, טוב וממשיך דרומה, עד שנעלם. - מה באמת קורה למשולש ההפוך ששחק חלק כה חשוב בחינוך כשהיננו צעירים?

בבנין החדש, לאזיק הנוף מענין, אלא מה מתרחש בדיוק בחוץ, ממש

ליד החלון. בנאים ממשיכים לבנות את הבנין הסמוך שכבר הגיע לקומה שניה

ולכן, יש מראה מאד מוזר כאשר אנשים מסתובבים בדיוק ליד חלון הכיתה

אבל בחוץ, מדברים, צועקים, אוכלים, אפילו קצת עובדים - הכל בזמן השיעור.

לפעמים קצת בידור לא מזיק, אבל זה?

אם זה לא מספיק, יש תמיד מטוסים לזהות. מטוסי הריסוס, כמובן,

נעלמו מהאופק, ביחד עם הרעש והרעל שלהם.

אבל צה"ל לא מאכזב אותנו. אלוהים יודע מה קורה מעבר לתחום הראיה שלנו

אבל בנתיים מענין להסתכל ואז כל התלמידים הופכים מחקלאים מומחים

לגנרלים מומחים.

אני מקבלת חינוך מצוין שם. מלמדים אותי המון. האם ההפך גם נכון?

סנר

בקשה מקרב לב

בגלל חוסר כח עבודה במשק, אימהות מניקות נכנסות לעבודות שאין אפשרות להחליפן.

למשל כמטפלות, מורות וכו'.

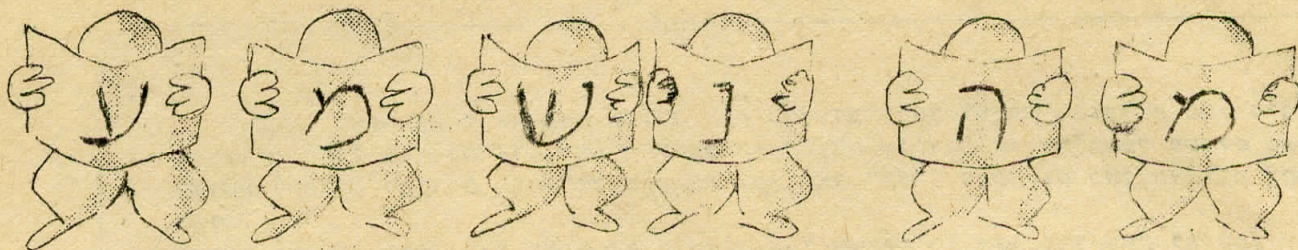
אנו מבקשים מכל סבתא או אימהות לילדים גדולים ובכלל כל מי שיכול

לעזור בהקמות בבית התינוקות, אנא פנו לסדרן העבודה כדי להסדיר את

עזרתכם.

בתודה מראש, ועדת העבודה

נ.ב. שעות העבודה יהיו על חשבון יום עבודה רגיל.

3

כל שבוע אותו המדור, אבל מי יודע עד מתי זה ימשך. הוציאו מהמדור את כל הנייטי-גרטי שמופיע עכשיו במדור מיוחד בשם "ציוניוני הדרך" (אפשר לדעת מדוע שם זה?)
ואז לפני שבועיים פקחתי אחת כתבה משהו בשם "שלא במדור מה נשמע" (מדוע לא הופיע ב"מה נשמע", היא לא שאלה).
ואז גאון דור אחד הוציא משרוללו תכשית בשם "מה נשמט".
וכך זה במשך ונמשך בעבודות האחרונות. בוודאי גאון הדור הנ"ל יחשוב על משהו חדש בעתיד הקרוב, משהו כגון "מה נשתנה", ואז בוודאי ובוודאי נוכל לוותר לגמרי על "בנינו לבין עצמנו" ואז מה יהיה בכלל "דברי הכפר" בלי "בנינו לבין עצמנו"?
ואין צורך בעניין זה לשלוח מכתבים למערכת.

טוב, אז מה נשמע בשבוע האחרון?
בערב שבת היתה הרצאה מצוינת על ידי ד"ר יעקב גרטי (הליחנולוג המפורסם) ועל עבודתו הביאולוגית בכלל ועל עבודתו באנטרטיקה בפרט.
היו לא מעט משתתפים אבל לפי עניות דעתי, בהחלט לא מספיק, לנושא כה מעניין ויוצא דופן.
אמנם, נמסר לי שבאותו הערב היה סרט חקלאי בטלויזיה עם איזה חקלאי בשם ניומן ומחוסר ברירה היה צריך להסכים שלפחות אלו שהעדלפו את הסרט על ההרצאה הראו בזה שקרנה של החקלאות אצלנו לא רק שלא ירדה אבל בדיוק להיפך. שיהיה!
הרצאה מעניינת, בדיחות רבות (אפשר להבין מרמת הבדיחות שהמרצה היה פעם מורה) ובכלל טוב היה.
אבל הכסאות, הכסאות! לאלה שיש להם ריפוד טבעי, לא אסון גדול, אבל מה עושים המסכנים שהריפוד הטבעי אצלם נמצא בצמצום? או האם הסבל הנגרם מחוסר ריפוד טבעי מתחיל מגיל העיזות? אולי בגלל זה, רוב הצופים בסרטים הם צעירים יותר?
אין ספק שבעדיפות ראשונה בפיתוח המשק, צריכה להופיע בנית אולם מסודר עם כסאות מרופדים לסרטים, הרצאות ומופעים בכלל.

ביום ראשון בערב, אספה כללית. אספה רבת משתתפים, עובדה היא שכאשר הצביעו בשעה 22.55 הצביעו 64 חברים!
אספה טובה בהחלט נידונה שאלה משקית, אבל, לפי דעתי, השאלה היתה בעיקרה חברתית. האם בעל תפקיד צעיר שהצליח במוטל עליו והאזור מבקש אותו לריכוז מחלקה מרכזית במערכת האם נשחרר אותו לתפקיד זה או ואם עליו לפני כן לעבוד בבית, ולא לתקופה קצרה.
ובעניין זה, היה ברור לכולנו שיום אחד לא תהיה לנו כל ברירה אלא לשחרר חבר צעיר זה לתפקיד חשוב בחוץ.

למחרת בבוקר, מספר חברים אמרו לי שבאו לאספה להצביע נגד שחרורו אבל במרוצת הדיון ולאחר ששמעו דעות בעד ונגד, החליפו את דעתם.
בוודאי היו גם שעשו להיפך, המעניין הוא שבין ה-20 חברים בקירוב שדברו באספה, כ-75% דברו נגד שחרורו או הביעו ספקות אם הוא צריך לצאת בגמר תפקידו בבית. ולמרות זה, שני שלישים של המצביעים בסוף הצביעו שכן יצא לתפקיד עכשיו.

.../...

שוב השתכנעתי שהאספה אצלנו היא כלי דמוקרטי למופת ובלעדיה חיי קיבוץ יוצאים כנפסדים. וגם אין תחליף לאספה - השיטה שנהוגה היום במספר משקים שמפרסמים הנושא להחלטה וחברים מעבירים פתקאות "כן" או "לא", איפה יש כאן הדדיות והחלפת דעות?

אמרתי שהאספה היתה רבת משתתפים - אולי אני טעיתי כי אנו כבר משק לא קטן ואיפה שחשבת אותה ל"רבת-משתתפים" בהתחלה, טעות גסה לי. לפחות פי שניים משתתפים היו צריכים להיות באספה חשובה זו, ובכלל בכל אספה.

ואי זו שבת בכלל היתה לנו!

גשם ו"פזגז". בתערוכה של "פזגז", מכרו תנורי חימום (הרבה), מכשירי בישול (מעט), מכשירי פיקניק (הרבה) ומכשירי תאורה (לא מעט).

ואין אנשי "פזגז" ידעו שקבלנו רק בזמן האחרון כל התקציב לשנת תשמ"ג? בטח ידעו, כי אחרת איך היו יכולים למכור סחורה בעשרות אלפי שקלים? אני רואה סתירה מוחלטת בזה שנמכרו הרבה תנורי חימום והרבה מכשירי פיקניק. בוודאי לא אותם החברים קנו את שני הפריטים כי חלק אחד ללא ספק זכר את המשורר ששר "אם החורף כבר הגיע, לא יתכן שהאביב יאחר לבוא". ואם האביב לא יאחר לבוא, אז מדוע תנורי חימום?

לוותיקים במנסורה לא היתה פעם לחימום החדר פתיליה עם חתיכת פח מבריק מחובר בכדי לרכז את החום?

ובסך הכל, כמה ימים ממש קרים ישנם בחורף אצלנו? ומה יהיה אם בשנה זו תהיה לנו בצורת ושמם זורחת מדי יום? אז מה אם קונים, אז ציוד לפיקניקים, נכון? ואם מדובר על גשם, גם כאן אין צורך להגזים. כל אחד רואה גשם בצורה אחרת. המשוור הישראלי הנודע בשם שיקה ספיר שחי באנגליה פעם אפילו השווה את הגשם העדין שנופל משמיים לטיב הרחמנות שאינו נחלש!

ואם כבר תערוכת "פזגז", אולי מישור יארגן תעריכת מטרייות למישהו? אם כן, יחי החורף (מקסימום 600 מ' בבקשה).

ושוב שבת שלום,

משה אבי-אביבה.

דברי המדפיס/ה:

לחברים שכותבים ושיכתבו, כאשר אתם נותנים כתבות, מאמרים, שירים, הודעות, תודות וכו' ואתם מתיחסים אליהם ברצינות אז בבקשה,

תגישו בזמן, לא טיוטה, בכתב יד קריא, נייר נקי, עם פסקאות, פסוקים נקודות, סימני קריאה, שאלה וכו'.

עד עתה, בכפר הנשיא, עדיין לא שלחו את המדפיס/ה לקורס פיענוח כתב חרטומים ו/או כתב מחוק.

תודה,

שרה מ.

כמי שדי קרובה למקורן, אני מרגישה

חובה לתקן שתי טעויות שנפלו במדורים "מה נשמע" ו"בנינו לביק עצמנו". והם:

1. מודעה על קיום החוג למודעות התנוסס על לוח המודעות כמה ימים אם לא שבוע שלם. לכך מי שרצה לצפות בתכנת טלוויזיה באותו ערב היה יכול או לעשות סידור משני או לבוא בדברים עם האחראים גם למועדון וגם לחוג.

2. אפילו ראש ממשלתנו לא היה מטיל ספק

בטוב החינוך שקבל בנו של השר

יוסף בורג בבית אביו.

דבריו אלה נאמרו כלפי אלי גבע ולא

כלפי אברהם בורג.

(העזר כנגד)

צ"ח צרפת (חלק ב' אחרון)

5.

ובכן, לאחר עונת השקיה מוצלחת והדגמות מרשימות, אפשר היה לחשוב שנוצרו התנאים להצלחה מסחרית של "רוית" בצרפת. הוצרה היא שבמקביל, נוצרו גם התנאים לכשלון אפשרי.

ראשית, המצב הכלכלי הקשה בכל העולט המערבי ובצרפת בפרט. שיעור האבטלה קטסטרופלי, הגרעון המסחרי גדל והולך מידי חודש בחודשו, ערך המטבע ירד ב- 50% בשנתיים וממשיך לרדת.

החקלאות בצרפת נמצאת במשבר עמוק, מזה שנים, על רקע התחרות החופשית בשוק המשותף, הקשיים הפיננסיים הכלליים, וכן בגלל פגעי מזג האוויר שגרמו ליבולים נמוכים במשך מספר שנים רצופות. החקלאים הגדולים טוענים שמדיניות הממשלה הנוכחית מובילה את החקלאות לשואה, בעיקר בגלל חוקי מס הרכוש החדשים והעמקת גבית המיסים בכלל. אם הממשלה תצליח בכך, תהיה זו באמת מהפכה בצרפת, שהיתה מאז ומתמיד גן עדן למעלימי מס. תומכי הממשלה, מצידם, טוענים שמרד החקלאים הוא תגובה על כוונת הממשלה לבטל או לצמצם פריבילגיות בלתי צודקות שהחקלאים הגדולים נהנים מהן מזה דורות.

בכלל, נראה שהמשטר הסוציאליסטי הולך מהר מדי ברפורמות דרסטיות מדי וגורם על ידי כך לתגובות חריפות. במצב הנוכחי, ההלאמות של מפעלים אדירים אינן יכולות להיות הצלחות כלכליות. "פיזור כספי הציבור" להגדלת מענקי אבטלה וזקנה נעשה... מקופה ריקה. עוד ועוד צעדים, שמגמתם האידיאולוגית אולי טובה ויפה, אבל אינם אלא מעמיקים את המשבר.

הממשלה הסוציאליסטית מצטירת כחבורת "פלי-בויס", אולי מלאי רצון טוב, אבל בלתי קקפטנטניים לחלוטין, מלבד ארבעת השרים הקומוניסטים, שלצד היותם כשרוניים ויעילים, מחזקים את אחיזת מפלגתם במשרות רבות. בתקופה הראשונה של המשטר התייחסו בסלחנות לחידושיהסגנון ולרעיונות המקוריים, אך הרושם הוא שהציבור מאבד את סבלנותו וחושש מפשיטת רגל מוחלטת.

ואם לא די בכך, באה מלחמת לבנון.

אי אפשר להבין כיצד ומדוע קרה שישראל הפכה פתאם לסמל ורע, לתוקפן וכובש, הורג והורס ללא אבחנה. זה היה נצחון תעמולתי מוחץ של אויבי ישראל ו"יום כיפור" הסברתי מוהלט שלנו. אם יש נושא הדורש וועדת חקירה משפטית, הריהו המפלה הטוטלית שספגנו על מסכי הטלוויזיה ועל דפי העיתונות בעולם.

אי אפשר שלא לחשוב על הכוונה מלמעלה, כי במקהלת השטנה, אם רצה מישהו להשמיד טיעונים שכנגד או להפגין נייטרליות ואיזון, מדוע לא עשה זאת? אלא שבניגוד לציפיות שהיו לנו מצד ידיד ישראל מופגן כנשיא מיטרן, מצא לנכון נשיא צרפת לנסוע אל רבו ומורו קרייסקי ובמהלך הקרבות בלבנון, השמיד את הערתו המפורסמת על אורדור; שפרושה השוואה בין צהל והצבא תנאצי.

6.

אימת אורדור בצרפת שקולה לאימת אושוויץ אצלנו והערה כזו חייבת לשפור שמן על מדורת האנטישמיות בצרפת ונותנת לה לגיטימציה. עם כל הצער אפשר שנשיא צרפת פנה לנו עורף, גם אם הוא מרבה להכריז על ידידותו לישראל וליהודים, זכר המזכיר התנהגות אנטישמית קלאסית.

אם כן, מצד אחד, מסע מכורז באמצעי התקשורת - כנראה בסיוע הון ערבי והוראות ממוסדות - ומצד שני, נקיטת עמדה אנטי ישראלית ע"י הנשיא וממשלו, אינם בדיוק כר רצוי ונוח לפריצת דרך מסחרית.

ובכל זאת, מפליא הוא שבמגעים האישיים שהיו לי בתקופה קשה זו עם מאות אנשים, לא בא לידי ביטוי, בכל צורה שהיא, רגש אנטי ישראלי או אנטי יהודי. בימים של ההתקפות החריפות ביותר נגדנו בכלי התקשורת, כאשר ישראלי בצרפת היפש בורלהסתתר בו מפני הציבור הסובב אותו, היתה הגישה כתמיד, תערובת של שובבות, נימוס ודו-פרצופיות.

כאילו לא קרה דבר ולא היו כל חדשות בטלוויזיה, דיברו על עינינו שוטפים, על מזג האוויר ומסעדות טובות, וכמובן, על החופשה שבאופק. וחוצ' מזה הקשיבו והתענינו במערכת ההשקיה המשוכללת שלנו, שאין כדוגמתה לנוחיות, גמישות ויעילות!

במצב זה, אין לנו אלא להמשיך במאמצינו ולקוות שהם ישאו פרי.

יצחק ג.

מאז
P.I.G.

ימי נישואין * * * *

1.11 כוכבה ויוסף חצור
5.11 דליה ואודי וגנר
6.11 שרה וצביקה קורנבלט

ימי הולדת * * * *

31.10 נורברט כהן
מיקה בוניסטי
1.11 גב' הרטה וינטר
קרן אפטרות
2.11 ג'ורג' נאי
כפיר בן-צבי
4.11 ג'ין פינקוס
5.11 ג'וני פרנק
6.11 ברוך כהן

תודה * * * *

ברצוננו להודות לכל מי שבא לשמוח איתנו ביום נשואנו, ועבור המתנות וברכות שנשלחו אלינו.

זאבי ושילה דווים

המערכת

עורכים: עדנה, צילה, אריק
הדפסה: שרה מ.
עטורים: מש' פרנק (יעלי + ג'וני)
שכפול: רות ר'
הגהה: צביה ק'

על עורק 1188

מוצאי שבת

אחרי יום של מנוחה שבו חשבת על לא-כלום פרט לבעיות המדינה-בעיות הקיבוץ, בעיות שלך ושלה וכל מיני דברים קלי ערך כאלה, אתה מעיף מבט אל הגיליון האחרון של "דברי הכפר", לוקח את הכביסה המלוכלכת ויוצא אל העולם המתוכנן לשבוע חדש.
איפה זורקים בגדים שהם תערובת של כותנה וסינתטיק
איזה גיליון. מחורבן הוצאתם השבוע! תוכן גרוע, הדפסה מלאה שגיאות, עיטורים אינפנטיליים ושכפול לא עלינו. החלק החזק ביותר היה המודעות.
אם אתה רוצה להתאבד אשאל לך את הקלצ'ניקוב שלי אבל תחזיר אותו נקי, טוב.

(מתחת לחדר האוכל)

תשתקו חבר'ה הנה בא נברך החדשות של הקבוץ.

- הכתבה של צילה הצילה! בדיחה לא רעה אהל

- לא הבנתי אף מילה ממה שכתבת!

יום א'

עדיין נינוח, מתעלם מן הביקורת כגון "ההספד שכתבת היה בסדר גמור! מדוע אינך מגביל את הכתיבה שלך להספדים?"

יום ב'

מציץ בתא העלון ומוצא, איחולי מזל טוב ונישואין קליפת בננה וגופת הפושטת חנוטה.

יום ג'

מתחילה העצבנות. אסתי לא תוכל לעשות הגהה השבוע, איך מעטר ולא יכול למצוא את רשימת "ספרים חדשים בספריה" - עובר ליד הספריה בזחילה על ארבע. יש חומר בתא העלון רובו בכתב יד שאינם ניתנים לפיענוח.
בלינצ'יס לארוחת צהריים.
בערב יושב ושובר את הראש בכתובת "בנינו לבין עצמנו".

יום ד'

שרה'לה מתחילה להדפיס רב-בבד וצאת להגנת המין החלש:
מדוע רשמת כלב לפניי אשה ומתנדבת אני יודע מדוע רשמת כלב לפניי אשה ומתנדבת. אני מנסה להסביר לה שאין לי כלב ולא מתנדבת בבית.
היא מגרגרת משהו כמו "פרויד, אדיפוס - הפוך" ומתקתקת שש שגיאים מתוך רוגז.
בלילה הולך לישון באותה הוגשת הרגעה שאיפ-נה את נידוני גליוטינה בצרפת בתקופת המהפכה. מה שיהיה, יהיה.

יום ה'

רות ר' מצלצלת אלי וכמעט קורעת לי את "תוף האוזן בציננה שאם הסטנסלים לא יגיעו אליה מתוקנים וממוספרים עד 08.30 - ספק, ספק גדול אם בכלל יופיע עלון השבוע. ברוך רוצה העתק ממסמך זה, מיכאל מבקש כמה מכתבים... עירית... ג'קי... אני מתיפח בקול רם ומוחה דמעות מעיני ומנסה לנחם אותה: "העולם אכזרי ורכזי המשק לא מתחשבים, והמזכירה לא צריכה להעמיס..."
אבל לכל השדים והרוחות, צריך להוציא את "דברי" לאור.
רק עשרים עמודים השבוע! מה זאת אומרת חברים לא יקראו כל כך הרבה!?!?
התקונים נעשים ואני רץ למעלה עם אחרוני הסטנסלים. הגענו.

יום ר'

עד לצהריים אני עצבני. עד שגיליון העלון נמצא בידי איך לי תאבון "בסדרו" אני אומר לה "אביא את הכביסה... וגם שתי חלות... תני לי לקרוא... אורי לא! איזו שגיאה!!... איזו השמטה!!!... נו, לא רע." אני מחייך ואומר לרונן "לא רע הה?" הוא מחייך כמו ארז שהטילה ביצת זהב ואומר לי: "ראית את "כל סוטה" - פצצה!" בני משק אלה!!*

שבת

שקט, שלא נדע על עריכה עיטור והגהה... פוגש את משה בן חיים שעושה לי פרצוף קדוש מעונה "מי הדפיסה?" לי זה לא אכפת, לא בשבת בכל אופן ואני עונה "מריה אנטואנטו" "מה?" הוא רועם "נתת למתנדבת הצרפתייה להדפיס?"

אריק

שמור לי ואשמור לך בקבוץ

בעת האחרונה עדים אנו לתופעה חדשה בקבוץ: הגנן הודיע למכונאי: עד שלא תתקן לי מקצרה מסוימת, לא אקצור את הדשא מול ביתך. וכך אמנם היה. כל הדשא כולו נקצר מלבד חלקה מרובעת אחת מול פתח בתינו. השרברב (אנטלטור) הודיע לי: אם תלחצי על בעלך שיתקן לי את הרכב, אסדר לך את הצינור בשרותים. כידוע, רחוק 20 מטר מן האיסטליציה

אם נמשיך בדורך זה נגיע למצבים מעניינים ביותר: האחות לא תטפל בבעלה של המחטנאית עד שזו תמצא לה את החולצה שאבדה בכביסה. הכובסת לא תכבס את מכנסי האקבוס כי זה לא נתן לה מנה נוספת בצהריים. המורה לא תלמד את ביתו של רכז הקניות עד שההזמנה לביה"ס לא תגיע. המטפלת לא תטפל בנכדו של הסנדלר עד שלא יתוקנו נעליה. החשמלאי לא יתקן מנורה בבית של חבר פלוני כי אביו שהוא נגר, עדיין ל התקין לו את הארון במטבח. הסדרן לא יתן עובדים למטבח כי בן המבשלת היכה את ביתו בגן. וכך הלאה.

אלה הם יחסי גומלין. או שמור לי ואשמור לך בקבוץ 1982.

שבת שלום
נורית

הספריה רוצה להודות למורי גלזר, דוד של שוש בן צבי ולאניטה, אחות של נוקי עבור תרומתם לספריה.

המחרישים בעם

אתה רואה אותם במדרכות, מחמיקים מבט, מסתכלים לצדדים. כשאתה שואל אותם לדעתם על המצב, הם גונחים משהו בשפה רפה וממשיכים הלאה בכתפיים שמוטות. מסתייגים בעל כורחם - "כך זה קצת מוגזם מה שקורה בלבנון. ואולי הפצצה ההיא היתה קצת מיותרת. אבל בסך הכל מה רצית שנעשה? הרי ברור שכל העולם שונא אותנו. הם יושבים להם שם מעבר לטלויזיה ובוחנים אותנו בזכוכית מגדלת. אנטישמים האלו! כך הם אומרים ותמיד בלשון המעטה וממשיכים הלאה, מותרים אחריהם ענן של ספקות. ובכך אליכם אני כותב, אל המחרישים בע"מ.

המדינה היא של האזרח

אם גוש אמונים הוא נציגו הכולט של הזרם המייחזי בימנו, המורכב מן האנשים ששמו את האדמה מעל לאדם, הרי שבמקביל לו, קיים זרם חילוני, משיחי גם הוא, אלא שהמשיח שלו היא המדינה. אותם האנשים ששמו את המדינה מעל לאדם. ושבמידה זו או אחרת, הם קרובים לפשיזם, אם הנאור ואם החשור.

מקדמת דנא, יצר לו האדם את המדינה כמסגרת ארגונית שתשמש אותו. שדרך חובותיו למסגרת שיצר, הוא מפיק את זכויותיו - אך רק בעינותים של המסגרת, שהתפתחו, עם השתנות העיתים, נוצר המצב שהמדינה משתמשת באזרח שיצר אותה, כלומר נהפכו היוצרות. ראוי לזכור, שהמדינה היא של האזרח, לא האזרח של המדינה.

כמו שהכסא הזה הוא שלי ולא אני של הכסא. כל דבר, מאופניים דרך כוס, מחשב, מטוס, רכבת ועד למדינה, נועדו לתועלת האדם, להיות לו למועיל.

היום, משום מה, הדבר ההגיוני הזה, הופך פחות ופחות הגיוני בתקופה בה אנו חיים, המדינה קמה על יוצריה. כאשר אני יושב על הכסא והוא נותן לי בעיטה, אני קם ושובר אותו אל הקיר. היום יותר מתמיד ראוי שנבהיר לעצמנו, המדינה הזאת והממשלה הזאת, שברו את הכלים. וובכך הפרו את ההסכם הראשוני שבין האדם והמדינה שלו. היום רק אנחנו משחקים לפי חוקים שהמדינה הפסיקה מזמן להאמין ולהשתמש בהם.

בין ציונות לאחות-עמים

אברהם בורג (בנו של יוסף) אומר שהבעיה המרכזית שלנו כיום היא הדלמה שבין הציונות לאחות העמים. משום שהציונות בהגשמתה הקיצונית סותרת את אחות העמים.

ועלינו מוטלת המשימה ליצור את השביל שיעבור בין אחות העמים קרי, "ואהבת לרעך כמוך" והציונות שמשמעותה פחות או יותר "להיות עם חופשי בארצנו". אם לא ניצור אנטגרציה בין השתלים נרד לטימיון. אם נאמץ את מדיניות החרב, נאבד בחרב.

10

המלחמה במהותה היא התרחשות כל כך הריגה, שבהיות האדם נתון בה, הוא חייב לעבור על מרבית הלאוים החברתיים שלו, או על כולם. והיכן הוא אותו הגבול שממנו עלי להקשיב לקול מצפוני ולומר למגדפים, שהמוסר היהודי חייב את גבורת המלחמה אחרונה ברשימת הגבורות, ורואה ב"איזהו גבור הכובש את יצרו" את הראשונה שברשימה. שאדם יוצא למלחמה רק כאשר קיומו מוטל בספק. ולא חס וחלילה, טפו, טפו, טפו, בשם איזה ספקולציה מדינית, שנועדה להאדיר את שם המדינה והשלטון. לא זה יהא ה"אור לגויים" שלנו.

האחריות המפוקחת (או המנוחה הנכונה)

אנחנו מרבים לגלות אחריות מפוקחת, בעל-ביתית כזו שדואגת לנוחות ולנוחיות שמקיפים אותנו. נוהגים לומר: "ביקורת כן, אבל סרוב לא! והיכן יבוא הסירוב? איזהו הגבול שאחריו נסרב. האם הוא עובר בבירות, בדמשק או בשכם. האם לסרב כשיגידו לי לירות במפגינים בכיכרות ומללה וחברון או כשאצטוו לירות במפגינים בכיכר דיזינגוף בתל אביב.

הן את זאת למדנו כזמן, כשבן האדם דבק במודל שמוצא הן בעיניו, הוא מתאים אותו לכל מה שמסביב. את היחס שנוגעים אתמול לערבים, יתנו היום ומחר ליהודים.

וכבר אפשר לראות את הסנוניות הראשונות, בצורת מכתבי האיום המגעזלים שמקבלים אנשים שעד אתמול נחשבו למעט שמאלה מן המרכז, והיום תוך כדי זהירות מרכבות הממשלה בערבות המזרח התיכון, הפכו לשמאל קיצוני, לבוגדים.

האם לא הגיע הזמן שנאמר בקול רם וצלול: די, מספיק! שברתם את הכלים, עכשיו תורנו.

אני אומר בקול רם וברור כל האפשר, כאשר המדינה קמה על יוצריה, אני רואה בכל פעולה לא אלימה שתנקט נגדה פעולה דמוקרטית.

כאשר המדינה מתחילה להפגין את כוחה לא רק החוצה - אלא מתוך חולשה - גם פנימה, הגיע אולי הזמן שנפסיק לשחק את האזרחים החסודים, המשתזפים בזיוה הקורן של ה התלבטות ונתחיל לנקוט עמדות קצת פחות מתפשרות. כדי שמה שאנחנו רוצים שיקרה, יקרה באמת.

הגולם מפראג

המדינה הכריחה אותי לעבור על "לא תרצז" וזאת כאשר קיומי לא היה מוטל בסכנה. בעשותה כן, הפכה המדינה לי לרועץ.

שוב ושוב בימים האחרונים, עולה בזכרוני פרשת הגולם מפראג, אותו יצור ענק שנוצר מחומר כדי להגן על היהודים מהפורעים אך כשפנה נגד יוצריו היה הכרח להורסו.

דומה שהיום אבדנו שוב את השליטה בגולם שלנו. ויותר מכל חסרים לנו הצרופים הנכונים של האותיות שיצטרפו למילים שתכרנה את הגולם לחזור אל העפר ממנו נוצר, מילים שתחזרנה את המדינה לאנשים שיצרו אותה. כדי שנוכל להתחיל מהתחלה, מחדש.

"יצה הארץ" או ציונות אמיתית

11

הזוג הנחמד, לא כל כך צעיר, סמידי שנה מופיע אצלנו ובחריצות הראויה לציון לשבח עובד כאן עם יוחנן בנוי - מתקין חממות, עודד, גרוס - הכל - מי הסק?

אותי שלא היו לי קשרים אישיים איתם, לא בעבודה וגם לא מחוצה לה, אותי סקרן עצם המצאותם כאן, ובעיקר המניעים שלהם. ידעתי שאינם יהודים שיש להם משפחה באנגליה. מה שושף ידג כזה כל שנה אלינו?

הנחתי שיש עוד כמה חברים שאת סיפורם אינני יודעים וחשבתי שכדאי לראות אותם לעלות שלנו. אם משום מה לא מצאו זמן פנוי, או מתוך עומס עבודה או שכבר הוזמנו אצל חברים (וגם זה אומר משהו!!) בקיצור, אחרי ששאלתי אותם כמה שאלות לעניין הסכימה להעלות את מחשבותיהם על הנידוי ואני כאן מביאה את דבריהם כלשונם וכמובן בתרגום חופשי, מקורה שגם החברים ימצאו עניין.

ובכן, זהו כפי שמסרה ברכה בשמם:
"משונה איך שדברים פחותי ערך לכאורה משנים על מהלך החיים, כאילו לגמרי במקרה הדברים שאבוא עכשיו שנו את חיינו לחלוטין.
בנינו הגדול שכבר גמר היכון התבקש ע"י מורתו לשעבר, לכתוב חיבור על נושא הקשור לישראל. למה התבקש דווקא הוא? פשוט, המורה זכרה את התענינותו בנושא וחשבה שאולי יהיה מוכן לכתוב.
למעשה אותו חיבור היה מכוון לתלמידים יהודיים ורק יד הגורל רצתה שהבקשה הזו תגיע גם לבית ספר מסוים הזה בלנקשייר.
בכל אופן, בננו הסכים להענות לבקשה, כתב את המאמר - - ושכח מזה.

עברו שבועות מספר והנה הגיע מכתב מהקונסוליה הישראלית באנגליה שמבשר לנו שחיבורו זכה בפרס ראשון והוא זכאי לטיול בן 10 ימים בישראל!!

כדאי בשלב זה להסביר את הרקע שלנו, דתנו מבוססת על הברית החדשה אך על התנ"ך. אנו לומדים כל ספר, כל פרק, כל פסוק, אלו החיים שלנו. אנו מודעים ויודעים שישראל משחקת תפקיד חשוב וגדול בהיסטוריה בעבר ובהווה, שדברי הנביאים מתנשמים כאן מדי יום ביומו.
לכן עז רצוננו לעזור לארץ הזאת בכל הדרכים.
כל שנה נשלחים הנה טונות של בגדים ושמיכות חמות שנשינו משיגות ותופרות עבור ילדים יהודיים.

בשילוב לבא לישראל ולראות את הארץ זה היה חלום שלא העזנו לחלום אותו והנה בננו הגדול זכה לה!!
הטיול שלו, החוויות כאן - הכל היה פנטסטי והוא הדביק גם אותנו בהתלהבותו. אן איך יכולנו להרשות לעצמנו הוצאה גדולה כזו?
לי היתה חצי מישרה באחד המשרדים - אז אחרי הצהריים התחלתי לנקות מכונות וכעבור 18 חודשים הרווחתי כמעט מספיק לנסיעה. בן מס' 3 בן 12 היה מצייר תמונות (לא למד במגמה אמנותית), מישו סידר מסגרות לתמונותיו ומכסף שהרוויח ממכירת התמונות יכול היה כבר לקנות חצי כרטיס.
בן מס' 2, בן 16, עדיין בבית הספר, עבד בתור מציל בחו שות שלו, לרוב בשתי משמרות וגם הוא חסך מספיק לנסיעה.
בנתיים התחיל בנינו הגדול לעבד וחסך משכורתו. אבא הכניס יותר עבודה בגן ובחממה - רבקי צור - היה לנו מספיק לטיול לשנאל.

.../...

ב 1974 נסענו עם עוד כ-20 חברים ונהננו מכל יום.

נדבקנו, התחלנו לחשוב איך שוב נוכל לנסוע ואז ראינו בג'ואיש קרוניקלי "מחפשים מתנדבים מבוגרים לקיבוצים".

נרשמנו והתקבלנו. נשלחנו לכפר הנשיא ועבדנו עם יוחנן, בהיותנו מעוניינים בגינון וחממות. כך התחיל הרומן שלנו עם כפר הנשיא. רכשנו חברים חדשים, רבים מאד ונהננו מכל רגע וככה חזרנו שנה אחרי שנה.

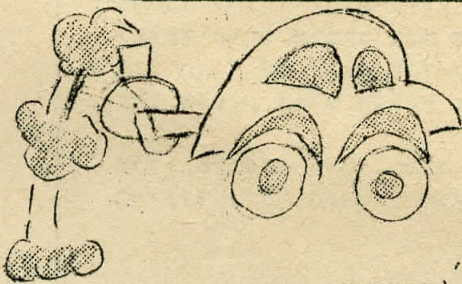
יש לנו הערכה עצומה ליוחנן ואנו חייבים לו הרבה מאד וגם למינה שמאפשרים לנו לבוא שוב ושוב. ובאותה הזדמנות רוצים גם להודות לחברים שכל נותנים לנו כאן הרגשה של בית וידידות.

הניסיון שלנו השפיע על רבים. אחרים שבאו בעקבותינו. אחד מחברנו חוזר מדי שנה ומביא קבוצות חדשות שאותן הוא מדריך בטיולים בארץ.

אז - כמו שצינתי בהתחלה - החיבור שכתב בנו בזמנו שינה את חיינו וחי משפחתנו וחלק ממכרינו ואנו שמחים וגאים מאד לחזור לארץ הנפלאה הזו. ל י ש ר א ל .

ברנדה והרי סמית

(ישמה יעל נ.)

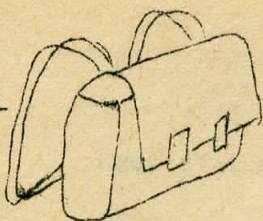

הודעות ותזכורות בענייני תחבורה

ברצוני להביא לידיעת החברים מספר בקשות והערות הקשורות בניהול תקין של נושא התחבורה אצלנו

1. הזמנת רכב: אנא רשמו את בקשותכם בצורה ברורה, ומפורטת ככל האפשר - כלומר, שם, מטרת הנסיעה (פויטי או ענף או ועדה) שעת היציאה הניצויה ושעת החזרה המשוערת וכמובן יעד הנסיעה.
2. איך לקחת רכב ללא תאום עם סדרן התחבורה, אפילו אם הרכב עומד ברחבה ולא ישומה לו נסיעה בלוח (לאחרונה קרו מקרים מסוג זה וחברים אחרים נפגעו מכך).
3. את המפתחות יש לקחת אך ורק סמוך לשעת היציאה ולהחזירם מיד בתום הנסיעה.
4. בתום הנסיעה יש לרשום את הנסיעה בספר הרישום. אם הנסיעה היא פרטית יש לציין זאת. אם היא על חשבון ענף או ועדה יש לתאם את האישור, לפני הנסיעה עם האחראי לתקציב.
5. כשמחזירים רכב, יש לדאוג שהוא מלא דלק, ונקי. אם יש בעיות מכניות, יש להודיע מיד בתום הנסיעה לנחמן או לסדרן התחבורה.
6. שעות הסידור: יום א' עד יום ה': 7.15 עד 7.45
יום ו': 7.45 (או מיד אחרי הארוחה המשותפת)
מוצ"ש ומוצאי חג: 8.00

אדי.

13.

(סיכום שיחה שהתקיימה בנושא בתאריך 22.9.82 בהשתתפות מחנכים וכאלה שאיכפת להם).

בשיחה שהתקיימה נראה כי הרבה מן המורים תומכים בהליכה לבי"ס אזורי ואילו רוב הנוכחים הסתייגו מכך.

נימוקים בעד בי"ס אזורי מפני הדברים

נורית: אני ממליצה לעבור לבי"ס אזורי מכמה סיבות.

1. ריבוי עזרי לימוד, ספריה, חדר מורים
2. הנטל פה בקבוץ מוטל על מס' מצומצם של מורות.

יעל ש.: בבי"ס אזורי ישנו צוות גדול^{מורים} שיכול להפרות איש את רעהו; בכלל פגישה בין עובדי חינוך יכולה לעזור למחנך. ישנם אמצעים רבים ביותר כי המשאבים הם מכמה קיבוצים. כמו כן ישנם יותר מומחים בכל מקצוע. הרגשת הנטל והפחד של מורה פה בקבוץ היא גדולה ומעוררת חלחלה. הרגשת האחריות עצומה מידי. הרגשת בקורת אישית עלי בשנים האחרונות לגבי ילדים שהגיעו לכפר בלום אולי חלק מהבעיות היו תלויות בך, אך חלקן תלויות במסגרת שלנו ואולי כדאי לשנות את המסגרת כדי לחלק את הנטל.

נקודה נוספת היא שבשילוב ילדים במסגרת יותר גדולה, פורמלית ותחרותית, שמים פחות לב לכל ילד ודורשים ממנו יותר 'הקליטה אח"כ בכפר בלום יותר חלקה וטובה (מניסיון עם כיתות) שלמדו בבי"ס אזורי).

ג'ני פ.: כשהתחלתי לעבוד פה בבית, רב הכיתות כללו 20 תלמידים, בד"כ כיתות דו-גיליות.

היה צורך בפחות מורים, כ-3 - 2 מורים, ומידי פעם היתה לשנה מסוימת מורה שכירה.

במרוצת הזמן, התלות שלנו בכוחות הנראה מבחוץ גדלה. הבטחון שלנו שנוכל לאגד מורים משלנו קטן. אסוף לא בכוחותינו לאיש ולקיים בי"ס אז לשם מה כל המאמץ הזה?

השתכנעתי שטוב לילד להתחנך בבי"ס גדול יותר. יש חסרונות לקבוצה קטנה. ישנה התבסלות חריפה במין של עצמה לאורך זמן ונוצרים ניתוק, ידידות וקשיי הסתגלות במשך הזמן.

התלמידים הטובים בכפר בלום הם בוגרי בי"ס אזוריים. מנסיוננו, 2 המחזוריים שצורפו לכפר בלום לאחר שהות של שנה בבי"ס אזורי היו מוצלחים מאד. יש צורך לבדוק מה הם המשאבים שמקדישים למפעל בבית והאם הם מצדיקים את החינוך בבית.

המשך דיון בי"ס

אנגה: (למרות שלא דברה בעד בי"ס אזורי)
החלטתי לעבוד בחינוך מיוחד במסגרת גדולה יותר היות ולא היה מספיק סיפוק בבית. למורה יש אתגר גדול יותר. לא מכחישה שנהנת לעבוד עם הרבה מורים.

שרה ד': יותר קל ללמד כיתה גדולה. בכיתה קטנה מורגשים השגיגות של כל ילד וילד.

ונסה: אחד הדברים החיוביים שהיו לבנות שלי בכיתה ו' בבי"ס אזורי היה הבחינה החברתית.

רות נאי: לימדתי פה ובחצור, היתה הרגשה שפה ללמד 7 ילדים זה לא כמו בי"ס. יכולתי לעשות יותר עם 30 ילדים מאשר עם מספר קטן.

שוש ס': לא מעוניינת להרחיב מעגל המורים השכירים בבית. לפעמים יש מזל ולפעמים אינן. קשה לתכנן בי"ס של כיתות המבוסס על שני מורים בבית.

נימוקים בעד בי"ס בבית

מעין: מתנגדת לעבור לבית ספר אזורי. מבחינת הילדים ניתן לצאת החוצה בכיתות ו', ז'. ממליצה על יציאה בשלבים. יוצר מצב של ניתוק ילד מבית כולל וניתוק הורים ממערכת חינוכית.

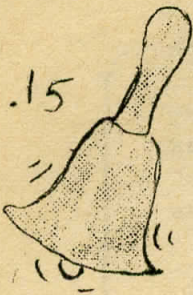
יהודית ור': לטובת הילד עדיף בי"ס קטן כמו שלנו. ישנה יותר היחסות ותשומת לב (מבחינת המורים אמנם, זה באמת קשה ויש עליהם לחץ).
גם מבחינה ערכים של המשק יש יותר שליטה על כל נושא החינוך.
בבי"ס אזורי אין כל כך שליטה ואי אפשר לחנך לערכי קיבוץ.
כמו שעושים פה.
בי"ס כפר בלוס, למשל, עד היום יש אנשים שבאים לנקות את הכירות.
מבחינת עזר' לימוד - אנחנו מבורכים בהם לא יהיה ניתן להשיג אותם בקלות בבי"ס אזורי עקב כמות הילדים.

לאה: למרות שבשנה שעברה היו ילדי כיתה ו' באילת השחר, היתה חסרה מסגרת ולימוד של ערכים. הילדים זקוקים למטפלת לבית משותף, למעקב חינוך. בבי"ס אזורי כמות המורים השכירים שווה לכמות המורים מהקיבוצים.

ריני כ': ילד בבית, למשל, בגן, מטייל קודם קרוב לגן ואח"כ רחוק יותר, יש יותר קרבה והיכרות וזיקה לבית ולסביבה כאשר ילד גדל בבית ומתחנך בו.

יעל ש': שילוב כל מסכת החיים סביב בית הספר מעניין את הילד בכל מיני אספקטים (לימודים חברה, עבודה, אחריות). משק הילדים השתפר והילדים מאד מעורבים במה שקורה שם.

הקשר עם ההורים קצת לקוי, אי אפשר לומר כי בשיטה זו הם יותר מעורבים (בערך כחצי מהם) אפשר לשפר זאת כשבבי"ס פה בבית אין לא כשהוא בחוץ.
לגבי המורים הגישה לעזרי לימוד בבי"ס אזורי וסידורים תהיה מוגבלת רק לשעות בי"ס.

לאה: אחת הכיבנות להישגים של ביה"ס באילת השחר היא שהיתה לו מנהלת יוצאת מהכלל.

עכשיו היא עוזבת ואני לא יודעת מה יהיה שם.

דליה: תופסת את ביה"ס במכלול הרבה יותר רחב, בית ילדים, מטפלת, משק-ילדים, עבודה שמירת הבית, טיול בטביבה. מול כל זה מבינה רק את מצוקת תנאי העבודה של המורים. כל יתר הנימוקים לא נראים לי מספיק מכריעים מול המכלול שהצגתי קודם. לגבי מורים שכירים, גם בבי"ס ישנם מורים שכירים, אפילו מורים חברי קיבוץ שכן - לא מעיד על כך שאנו בטוחים כי הם בני אדם מחנכים ובר' פה בבית יש לנו יותר גישה ואפשרות לדבר עם המורה.

דודו: קיימות 2 מגמות:

1. בי"ס - הכנה ללימודים.
2. בי"ס - הכנה לחיים ולקיבוץ.

מצדד במגמה השניה, חושב שהנימוק מהבית צריך לחול כמה שיותר מאוחר. בעיות חברתיות שבי"ס המוני מעורר, שוות את המאמץ להחזיק בבי"ס במשק.

יותר נראה לי לעבוד עם קבוצות קטנות. לצאת החוצה זה להגדיל השענות על שרותים מבחוץ (כמו אשפה וכו').

רחלי: עיקר ענין המעבר היות ואין כח אדם, אולי כדאי גם להעביר גנים ופעוטנים לחינוך אזורי כי קיים מחסור בכח אדם.

שרה ד': היה קשה למלא את הבית בתוכן. באילת השחר הילדים כמעט לא נמצאים בבית הילדים.

יהודית וו: לכל דוגמא שמביאים, האיד יש דוגמא הפוכה. אנחנו לא עוסקים במדע מדויק. מעבר מוצלח לבי"ס אזורי תיכונני יכול להיות תלוי במשתנה אחר מאשר שהות בבי"ס אזורי יסודי. הקשר בין הגילאים השונים שקיים פה, חשוב להמשך הקיבוץ, לעומת דברי אחרים על אפשרויות חברתיות בבי"ס אזורי. לא בדקנו האם התמודדות עם חברה גדולה ודרישות לימודיות קשה יותר בכתה ז', או או אולי בכיתה ב' תהיה הטראומה קשה יותר.

דודו: בתצפית על כיתה בת 35 תלמידים (עבודה מעשית בזמן לימודי) נראה כי 13 ילדים לא עובדים. פה ישנם פחות ילדים שלא משתתפים.

צילה: לא יודעת מי תסכים להיות מטפלת אם הילדים ילכו לבי"ס אזורי. אחריות המורה תחול רק בשעות ביה"ס. בזמן שהילדים יחזרו מבי"ס, כל הבעיות החינוכיות תיפולנה על כתפי המטפלת לבד בלי אפשרות להעזר בצוות מורים/מטפלות כפי שנהוג כיום.

שאלות והצעות שעלו במהלך הדיון

רח לי: ישנן וד אפשרויות, ללכת לבי"ס בחצור למשל.

שוש ס.: אפשר אולי לחלק למשל כיתות א'-ד' ללמדו בבית ואילו מכתה ה' ללמדו בחוץ.

יש צורך גם להסתכל על מספר הילדים בכיתה ונחוץ לבדוק מי יהיו המורים בעתיד. אולי לארגן משהו עם מחנכים וגדות. צריך לבדוק מה התמונה בסביבה.

שירה: מקור הבעיה, אין מספיק מורים במשק. האם יש מה לעשות כדי לעודד אנשים ללמד וכיצד שאין מורים?

יעל ש': מיקום בי"ס אזורי עדיף פה בבית. אם לא פה עדיף במקום ניטרלי ולא בקיבוץ אחר. כל הציוד נמצא במשק שבו בי"ס.

אנגה: התנאי להמשיך לקיים בי"ס בבית הוא צוות מורים. לקראת האספה, צריכים להיות יותר תכליתיים ולהביא תחזית כח-אדם של העתיד.

יעל ש': ישנה בעיה של כיתות ו' שעולות ל-ז'. כיצד להכניס מוקדם יותר תחרויות והתמודדות עם חברה בוגרת יותר.

יהודית: צריך להחליט קודם בבחינה עקרונית מה מטרות בי"ס.

נורית: יתכן וצריכים להיות החלטה שיהיו פה מורים שכירים. צריך לעשות החלטה אם רוצים בי"ס מקומי וכיצד לקיים זאת.

ואת/ה שקראת, העמקת, האם תבוא/י לאספה להכריע את הכף?

ערכה והאריכה

צילה.

הערת מערכת

דו"ח זה הגיע בשעה מאוחרת מאד והוכנס לעלון זה רק מפני שטענו שידורו בנושא באספה הקרובה. בגין הדפסת הדו"ח, העברנו חומר שדווקא הגיע במועד סביר לשבוע הבא. לתשומת לב המוסדות להבא לא נדפס דברים שיגיעו באיחור אף אם הם חיוניים.

חדש מהקוסמטיקה

במקום לקנות שערה, ניתן לעשותה במו ידיך. המתכון הוא:

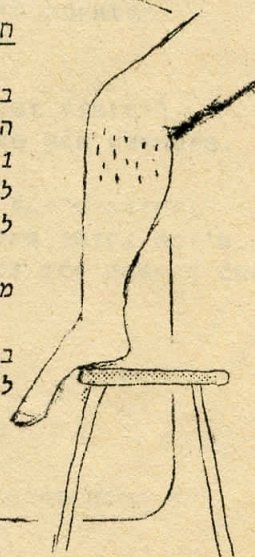
1 ק"ג סוכר + 1 כוס מיץ לימון, אפשר מבקבוק. לבשל ולהרתיח 10 דקות להסיר מהאש ולחלק בקופסאות.

משתמשים בשערה זו כמו בכל שערה קנויה.

באם חברות רוצות ומעונינות שאני אכין את השערה, נא להביא לי קופסאות או צנצנות קטנות.

רותי מרכס

דו"ח משיבת המזכירות - 24/10/82

נוכחים:	אירית ב"ח	הרי ל'
	שוש ס'	ג'ו ר'
	ברוך כ'	קרול ב'
	מיכאל ד'	אורי ש'

- (1) דיון כללי על התנהגות של ילדים קטנים בחדר האוכל (בהשתתפות מעין פ'; יואב פ')
מכיוון שהבעיה מורכבת, הוטל על מעין (הגיל הרך) ויואב (חה"א) להביא הצעה לאסיפה.
- (2) א) דיון בעבודת אורחים ומתנדבים (בהשתתפות חברי ועדת העבודה)
הבעיה שמתנדבים, שהם אורחים של חברים, אינם קפופים לסדרן העבודה, גורמת לקשים ושיבושים בדרכי העבודה של המשק והסדרן. תופעה זו גורמת לעימות עם מוסדות המשק (הסדרן), ולאי נעימות בכלל.
סוכס: להחזיר את הדיון לוועדת העבודה ע"מ להביא הצעה למזכירות.
- ב) ימי חופש של חברים שלזכותם מספר ימי חופש חריג
 1. חברים שיש חשש לשיבושים ברשום ימי החופש שלהם יבואו בדברים עם סדרן העבודה.
 2. המזכירות סיכמה שלחברים תהיה אפשרות לצבור ימי חופש עד שנתיים ימים - לא כולל השנה השוטפת. נושא זה יובא לאישור השאסיפה.
- (3) הצעתו של מיכאל כהן לתוספת "דמי ותק" לחברים ותיקים.
התקיים דיון בנושא, וימשיכו לדון בו בישיבה הבאה.
- (4) אסתי ואבי נצר הודיעו על עזיבתם את המשק.

Parents' Page

29.10.82

- ** Rumour has it that the Israeli Army has gone into a state of High Alert, in view of the fact that CERTAIN PEOPLE are joining the ranks this week and next! Judge for yourselves - the names we have been given are: Nadav Sela, Yaakov Collett, Oren Pearlson, Shaul Easton, Micky Genislav, Yaniv Glick, Yariv Primost, Erez Aptroot and Orly Arnold. Whatever - we wish all our kids the best of luck, and keep smiling, because when the going really gets tough, it's that sense of humour that is going to see you through.
- ** Off on a shopping trip last week - Micha and Jeremy - buying rams in Germany.
- ** To Tommy in Priya hospital, and to Marga Grunberg and Gadi Amit at home, we wish a speedy recovery.
- ** This week we entertained a group of Zionists from Buffalo, and did our best to give them a lightning course in the history and sociology of kibbutz (otherwise known in the tourist trade as an AMERICAN TOUR) - they visited families for tea (coffee), went native and ate in our chadar ochel (quaint local custom) and filmed the whole thing in home-video, and apparently a great time was had by all.
- ** The Tel Chai Art College has surprised us with yet another new course, this time it is tatting, known elsewhere as lacemaking. Joy and Gusti are taking part - and Gsti says she remembers her grandmother doing it too!
- ** TONITE IS DEFINITELY THE NITE!!!
- Don't stay at home, you'll be sorry afterwards! Tonight is the annual party put on by, for and because of, and even in spite of our soldiers. In honour of those joining the ranks, and those heaving a sigh of relief and returning to civilian life - also those doing a year's youth work or social service before the army - in short all the youngsters who have left school and haven't returned to us as responsible (!?!?) adults.
- **sorry about the typing.....

Shabat Shalom!

M A Z A L T O V ! ! ! ! !

31.10 Norbert Cohen
Mika Benvenisti

1.11 Mrs Hertha Winter
Keren Aptroot

2.11 George Ney
Kfir Ben-Zvi

4.11 Jean Pinkus

5.11 Johnnie Frank..

6.11 Baruch Cohen

1.11 Cochava & Yosef Hatsor

5.11 Dalia & Udi Wagner

6.11 Sara & Zvika Kornblitt

#####

M A Z A L T O V . . .

To Chanan and Hagar, and to all the Waterman Family on the occasion of Chanan's wedding next week in Tel Aviv.

To Dalia and Roy, Cochava and Yosef, Lily and Aubrey, and to all the aunts and uncles of the new baby - Shani.

#####

This has been a special year for us, with many family milestones, and we felt once again the warmth and love of a simcha celebrated in a kibbutz, and particularly in this kibbutz. Even though belatedly, we would like to thank once again all the people who helped to make our Silver Wedding and our children's wedding such a happy and memorable occasions for us; there were so many people that we hope you will forgive us for not speaking to each and every one of you personally, and take the intention for the deed!

Jonnie and Shulamit